

ĈU PLAGOJ DE DIO? HODIAŬ CENZURITA!

La temoj, kiuj estas en la nuntempa demokrata socio „nekorektaj“, senĉese kreskas. Samsekseco, malĉasteco, satano kaj infero... al tio aldoniĝas ankaŭ plagoj de Dio. Tio validas ne nur en sendieca medio, sed eĉ en mem per novmodernismo infektita eklezio. Diaj punoj estas mallonge tabuo. Post antaŭ nelonge okazinta tragedio en la germana Duisburg, kie homamaso en „Techno Party“ tretmortigis kelkajn homojn, la germanaj episkopoj sin preterrapidis en asertado, ke ne temis pri iu Dia puno, ĉar laŭdire estas absurda, por ke la mizerikorda Dio „punu“ nur pro nuraj esprimoj de la ĝojo de juneco. Nur la aŭstria helpepiskopo Mons. Andreas Laun el Salcburgo kuraĝis diri, ke la eventoj en Duisburg povis esti eĉ Dia puno, ĉar temis pri neniu „senkulpa“ ĝojo. Kio okazas dum „Techno Party“ en la tuta mondo, estas sufiĉe konata: alkoholo, drogoj, heteraj kaj samseksemaj orgioj – tio faras integran konsistaĵon de la amuzado dum monotona muziko.

Medioj tuj ekatakis la episkopon Laun kvazaŭ la „sentokruda cinikulon“, kiu laŭdire ne havas sufiĉan estimon al la viktimoj de la tragedio. Sian aldoniĝis ankaŭ subtenantoj de la „progresivaj“ fluoj interne de la katolika eklezio. La scenaro estis preskaŭ tute la sama kiel ĉe Mons. Gerhard Wagner, paroĥestro en Windischgarsten en diocezo de Linz komence de la pasinta jaro. Ankaŭ li iĝis „mediala elĵetito“, ĉar li allasis, ke hurikano Kathrine, kiu detruigis usonan New Orleans, povis esti plago de Dio pro tiamaj gigantaj abortigaj klinikoj kaj marŝo de samseksemuloj, la plej amasa en la tuta Usono. Pro tio li ne rajtis fariĝi helpepiskopo de Linz, spite de origina lia nomumo fare de la papo. Fine eĉ Romo kapitulaciis.

Dio ne punas, tiel sonas dogmo de la nuntempa liberalismo, ekstereklezia eĉ eneklezia. Dio nur pardoneme kaj pasive spektas, kiel la junularo amuziĝas dum „Techno Par-

ty“ kaj kiel en la tuta mondo oni legaligas abortigojn, eŭtanazion kaj samseksemajn ligojn (eble ĝuste tio estas la „progreso“ direkte al punkto omego, kiu estas laŭ Teilhard de Chardin kosma Kristo). Sed la Katolika Katekismo instruas veran malon: la Dio bonulojn rekompencas kaj la malbonulojn punas. Ne ĝis en etero, sed ofte jam ĉi tie sur la tero. La Sankta Skribo disponigas por tio sufiĉe da atestaĵoj kaj la katoliko, volanta vere esti la katoliko, estas devoligita tion kredi. Sodomon kaj Gomoron la Dio pereigis per la fajro kaj sulfuro pro la pekoj de la malĉasteco, precipe de la pekoj samseksecaj, Egiptujon li punis per dek batoj, ĉar ĝi rifuzadis doni liberecon al la elektita nacio kaj eĉ mortigis ĝiajn naskitajn knabojn. Jerusalemon Li detruigis pere de Nebukadnecaro, ĉar judoj sin makuladis per idoladorado antaŭ paganaj dioj kaj fine – precize laŭ antaŭdiro de Kristo – Li allasis ruinigon de Jerusalemo fare de romianoj, kiam la judaj ĉefuloj restis ĉe rifuzado de Jesuo kiel Mesio kaj Filo de Dio. Ĉu eble Dio en la moderna tempo jam ĉesis puni? Ĉu Li finfine paciĝis kun tiuj pekoj, kiujn Li antaŭe tiel severe punadis kaj kiuj hodiaŭ elkreskis ĝis monstraj dimensioj? Kompreneble mi ne kapablas kun certeco diri, ĉu la tragedio en Duisburg estis puno de Dio, sed ekskluzi oni tion ne povas, male konsidere al la Sankta Skribo oni tion devas supozi kiel alte probable. Tio ankaŭ koncernas inundojn en nia lando kaj lastatempe en la mondo, kiel ankaŭ pluajn katastrofojn. Kelkiom mi en mia aĝo memoras kaj kun certeco mi povas diri, ke dum mia infanaĝo kaj junaĝo tiuj ĉi veterplagoj en tia granda, kiel ni ilin konas hodiaŭ, ne aperadis. Kvazaŭ ili kreskus laŭ rekta proporcio al kresko de apostateco kaj blasfemado al Jesuo Kristo, hetera kaj samsekseca malĉasteco, pornografio, murdo de la nenaskitaj infanoj kaj maljunuloj. Cetere la Virgulino Maria en Fatimo kaj en pluaj

siaj aperoj tion konfirmas. Sed Dio pro sia grandega amo malkovradas siajn punojn ankaŭ kiel rektan, naturan konsekvencon de la peko. La Epidemio AIDOSO jam delonge malaperus (kaj eĉ ne aperus), se la homoj respektus la 6-an kaj la 9-an ordonojn de la Dekalogo.

Sed la homo de la nuntempo ĉi ĉion ignoras. Kiam Jona en Nineve atentigis pri minacanta Dia puno per ruinigo de la urbo kiel sekvon de la pekoj de ĝia loĝantaro, la nineveanoj konvertiĝis kaj pentis. Se Jona tiamaniere hodiaŭ publike prezentiĝus, la medioj lin plej verŝajne nomus „cinikulo“ (eventuale lin trafus io eĉ pli malbona) – kaj

al ili aliĝus ankaŭ novmodernisme opiniantaj reprezentantoj de klerikaro. Sed la punoj de Dio estas realeco konfirmita per la Sankta Skribo, Tradicio kaj ankaŭ per simpla homsperto de tiuj, kiuj ĝis nun ne fordonis sin al la pekoj tiom, por ne perdi sencon pri la realeco. La punoj de Dio ne volas la homon ne-niigi, damni, sed helpi al lia konvertiĝo, ĉar lia la plej granda malfeliĉo ne estas trafo per la naturbato kaj eĉ ne morto per la fajro aŭ akvo, sed perdo de la eterna vivo kun Dio, la infero. Ju pli frue tion la homaro ekkomprenos (inkluzive de la ekleziaj liberaluloj), des pli bone por ĝi. ■

PhDr. Radomír Malý